

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

28 דצמבר 2016

ת"א 14-03-13731 חכים נ' טאקר ואח'
בפני כב' השופטת מלכה ספינזי-שניאור

התובעת

דייזי חכים

ע"י באת כוחה עו"ד י. סמואל

נגד

הנתבעים

1. ריאן מרלון טאקר

2. כלל חברה לביטוח בע"מ

ע"י בא כוחם עו"ד א. דויטש ואח'

פסק דין

מבוא:

1. התובעת ילידת 1928, נפגעה ביום 20.10.13 בתאונת דרכים כמשמעות דיבר זה בחוק הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים התשל"ה - 1975 (להלן: "חוק הפלת"ד").
2. הצדדים אינם חלוקים בשאלת החבות [ראו עמ' 1 לפרוטוקול שורה 9], ולפיכך פסק הדין שלהלן יעסוק בשאלת הנוק בלבד.
3. התובעת נבדקה על ידי שני מומחים, אורתופד ואורולוג. המומחים לא נחקרו אך למומחה האורולוג נשלחו, על ידי שני הצדדים, שאלות הבהרה.
4. ביום 14.1.15 הקדימה הנתבעת ושילמה לתובעת סך של 87,743 ₪ שהוא שווה ערך לפיצוי בגין אב הנוק "כאב וסבל" לפי נכות צמיתה בשיעור 65% [ראו הודעת ב"כ הנתבעת, עמ' 5 שורות 10-11 לפרוטוקול].

הראיות:

5. מטעם התובעת העידה בתה, גב' רחל חכים (להלן: "רחל") והוגשו שני תצהירים מטעמה. הראשון מיום 15.6.15 - סומן תצהיר א', והשני מיום 8.6.16 - סומן תצהיר ב'.
6. מטעם הנתבעת לא העידו עדים, אך הוגשו המסמכים הבאים:
 - א. הערכת תלות מטעם המוסד לביטוח לאומי מיום 25.7.14 (להלן: "הערכת תלות") - סומן נ/1.
 - ב. תמונות של התובעת שצולמו על ידי חוקר מטעם הנתבעת - סומנו נ/2.
 - ג. חוות דעת אקטוארית מיום 3.4.16 - סומנה נ/3.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

28 דצמבר 2016

ת"א 13731-03-14 חכים נ' טאקר ואח'
בפני כב' השופטת מלכה ספינזי-שניאור

השאלות שבמחלוקת:

1
2 7. שתיים הן השאלות שבמחלוקת ובהן עלי להכריע:

3 א. מה שיעור הנכות הרפואית הצמיתה הכוללת של התובעת?

4 ב. מה השפעת נכותה של התובעת על נזקיה בעקבות וכתוצאה מהתאונה?

5 ראשון ראשון ואחרון אחרון, אך לפני כן **הערה מתודית**: כאמור התובעת לא העידה וגם לא

6 הוגש מטעמה תצהיר. מי שהעידה והגישה תצהיר היא בתה -רחל- ולכן בכל פעם שירשם /

7 יאמר ליטענת התובעת' הכוונה כפי שנטען על ידי רחל בין בעדותה ובין בתצהירים שהגישה.

8

הנכות הרפואית:

9
10 8. כאמור התובעת נבדקה על ידי שני מומחים.

11 האחד - אורתופד, ד"ר חנן טאובר שקבע:

12 **"דיון וסיכום:**

13תלוונת הנבדקת בעת בדיקתה על ידי היו קשיי הליכה בגלל

14 כאבים באגן ובברך שמאל. התובעת נעזרה בהליכון להליכה ובברך

15 ובאגן סימנים קליניים לארתרוזיס שלאחר חבלה. בצילומים

16 ארתרוזיס שלאחר חבלה בברך שמאל משתלי מתכת במקום

17 ושברים מחוברים בפוביס עם תזוזה קלה. לנוכח האמור לעיל אני

18 מעריך את נכותה האורתופדית הצמיתה בגין התאונה מיום

19 20.1.13 ב- 30% לפי ס.ל. 35(1)(ד) לתקנות המ.ל.ל. נכותה הזמנית

20 מעורכת ב 100% למשך כל תקופות האשפוז שלה במחלקות

21 השונות בבלינסון ובבי"ח מאיר. באשר לנפרוסטומיה, אין ביכולתי

22 להעריך נכות אך אין לי ספק שהשבר באגן הוא גורם חשוב

23 להיווצרות הסיבוכים במערכת השתן של התובעת. לפיכך יש צורך

24 במינוי מומחה לאורולוגיה במקרה זה."

25 השני - אורולוג, פרופ' חיים מצקין שקבע:

26 **"דיון:**

27 על פניו לא ניתן לקשור ישירות את תאונת הדרכים לבעיה

28 האורולוגית שהתגלתה לאחר קרות התאונה. מדובר בתאונת

29 דרכים לא קשה במיוחד. עם שבר בברך שנוחת מידיית ושבר סדק

30 בעצמות האגן שלא הצריך כל התערבות פרט למנוחה ופיזיותרפיה.

31 הגב' חכים החלימה מהשבר באגן. בעקבות התאונה והאשפוז תועד

32 אירוע של זיהום קשה מלווה בחום וסימנים סיסטמתיים אחרים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

28 דצמבר 2016

ת"א 13731-03-14 חכים נ' טאקר ואח'
בפני כב' השופטת מלכה ספינזי-שניאור

1 הדמיה תיעדה שארית שתן ניכרת והרחבת מערכת רובה ככולה
 2 לטעמי פועל יוצא של הזיהום בדרכי השתן....אינני מכיר סיבה
 3 ישירה של התאונה הלא קשה כאמור להפרעה בניקוז הכלייתית
 4 הדו צדדית. לא נמצאה כאמור סיבה פרט לזיהום שיכולה להסביר
 5 המהלך הקליני שתועד. הזיהום בדרכי השתן הוא הוא שגרם
 6 להרעת ההשתנה ולאצירת שתן ניכרת, הוא הוא שגרם לדלקת
 7 לאורך השופכניים ולהפרעה ניקוזית. אירוע זיהומי ספונטאני
 8 בהחלט יתכן בגילה של הגב' חכים. אשפוז ארוך וממושך במחלקה
 9 הגריאטרית הוא ידוע כגורם סיכון לזיהום כזה. בהחלט ניתן
 10 לראות אם כך באשפוז הממושך שנכפה עליה בעקבות התאונה
 11 כגורם סיכון נוסף לזיהום בדרכי השתן. אם כך קשר לא ישיר אבל
 12 עקיף יתכן במידה מסוימת אני מעריך כי הסיכוי לזיהום בעקבות
 13 התאונה והשכיבה בבית החולים עולה על הסיכוי הספונטאני
 14 לחלות בזיהום ספונטאני בדרכי השתן. הגב' בת 86 ומטבע הדברים
 15 אינה עובדת ואין נכות תפקודית. המגבלה כתוצאה מקיום
 16 הנפרוסטומיה הסגורה כעת לאוויר החיצוני קיימת אך מינורית.
 17 היא מצריכה החלפה מידי 3-6 חודשים בבית החולים תוך מסגרת
 18 אמבולטורית ללא אשפוז ומכוסה כמובן על ידי המדינה... לגב'
 19 חכים נכות קבועה לפי סעיף 22 תת סעיף 10 - הידרונפרוזיס בדרגת
 20 חומרה ג- המזכה בשלושים (30%) אחוזי נכות. לדידי תקופת
 21 הזיהום PYONEPHROSIS המזכה בחמישים אחוזי נכות
 22 (50%) הייתה קצרה פחות מחודש דצמבר 2013 ואינה מצדיקה
 23 התייחסות נפרדת". [הדגשות במקור - מ.ס.ש]

24 פרופ' מצקין אף השיב על שאלות הבהרה ששלחה לו התובעת ובמסגרתם שינה מהנכות
 25 הרפואית שקבע בחוות הדעת כדלקמן:

26 ..."
 27 10. לאור העדכון ממליץ על 50% (חמישים אחוז) לפי סעיף 22
 28 (10)ד' בגין הידרונפרוזיס עם זיהום".

29
 30 ובתשובתי לשאלות הבהרה מטעם הנתבעים השיב:

31 "טרם התאונה הנדונה ב - 20.10.13 אין תיעוד על מחלות
 32 אורולוגיות כלשהן או בעיה ידועה במערכת השתן. לאחריה -
 33 הודגמה הרחבה זו צדדית של מערכת מאספת השתן מהכליות
 34 לשופכניים שאינה מוסברת על ידי התאונה המדוברת. ההרחבה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

28 דצמבר 2016

ת"א 13731-03-14 חכים נ' טאקר ואח'
בפני כב' השופטת מלכה ספינזי-שניאור

- 1 בפני עצמה עם התייצבות ערכי הקריאטינין בדם לערכים של 1.5-
2 1.8 מ"ג אינה מקצת את תוחת חיי התובעת בהיותה כבת 88 כיום,
3 אבל הסיכוי לזיהום בעיקר במערכת הימנית שלא נוקזה אך גם
4 במערכת השמאלית המנוקזת גבוה משמעותית מבאישה אחרת בת
5 גילה. זיהום בדרכי השתן עלול להיות קטלני בכלל ובגילה של גב'
6 חכים בפרט ובמיוחד לאור טיפולים כימוטרפיים שעברה בזמנו
7 למחלה שאינה קשורה לענייננו. אין ביכולי לכמת סיכון זה"
- 8 9. יוצא אפוא כי נכותה הרפואית המשוקללת של התובעת בהתאם לקביעות המומחים הינה
9 בשיעור 65%.
- 10 10. כאמור, המומחים לא נחקרו על חוות דעתם. יחד עם זאת בסיכומיה טוענת התובעת כי לא
11 הוכח קיומו של קשר סיבתי בין התאונה לבין הנכות האורולוגית ומשכך יש להעמיד את
12 נכותה הרפואית של התובעת כתוצאה ובעקבות התאונה על 30% בלבד.
- 13 התובעת לעומת זאת טוענת כי דין טענה זו להידחות. בין שאר נימוקיה: לו רצתה התובעת
14 להוכיח העדר קשר סיבתי בין הנכות האורולוגית לתאונה, היה עליה לשלוח לפרופ' מצקין
15 שאלות הבהרה בעניין זה או לחקור אותו [ראו פרק ג' סעיפים 9-6 לסיכומי התשובה
16 מטעמה].
- 17 בנוסף מפנה התובעת לחוות דעתו של ד"ר טאובר שקבע כי: "אין לי ספק שהשבר באגן הוא
18 גורם חשוב להיווצרות הסיבוכים במערכת השתן של התובעת".
- 19 11. לאחר שעיינתי בחוות הדעת ושקלתי טענות הצדדים, אני סבורה כי הדין עם התובעת. רוצה
20 לומר - הוכח קיומו של קשר סיבתי בין הנכות האורולוגית לבין פגיעת התובעת בתאונה.
21 אסביר דברי:
- 22 א. בחוות דעתו מציין פרופ' מצקין במפורש כי: "בהחלט ניתן לראות אם כך באשפוז
23 הממושך שנכפה עליה בעקבות התאונה כגורם סיכון נוסף לזיהום בדרכי השתן.
24 אם כך קשר לא ישיר אבל עקיף יתכן במידה מסוימת אני מעריך כי הסיכוי
25 לזיהום בעקבות התאונה והשכיבה בבית החולים עולה על הסיכוי הספונטאני
26 לחלות בזיהום ספונטאני בדרכי השתן.
- 27 כאמור אין חולק כי בעקבות הפגיעה האורתופדית כתוצאה מהתאונה נזקקה
28 התובעת לאשפוז, אשפוז שהמומחה סבור כי סביר להניח שהסיכוי שהוא זה
29 שגרם לזיהום בדרכי השתן גבוה יותר מהסיכוי שמדובר בזיהום ספונטאני שאינו
30 קשור לאשפוז.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

28 דצמבר 2016

ת"א 14-03-13731-14 חכים נ' טאקר ואח'
בפני כב' השופטת מלכה ספינזי-שניאור

- 1 לכך יש להוסיף את דברי המומחה בתשובה לשאלת ב"כ הנתבעת ביחס לקיצור
2 תוחלת חיים, ולפיהם עובר לתאונה לא סבלה התובעת ממחלות אורולוגיות או
3 מבעיה במערכת השתן.
- 4 ב. לטעמי, די בעובדה שהנתבעת בחרה שלא לחקור את המומחה ואף לא שלחה לו
5 שאלות הבהרה, ובעובדה שהזיהום ארע במהלך אשפוזה של התובעת עקב תאונת
6 הדרכים - כדי לקבוע שאין המדובר בזיהום ספונטאני ומקרי אלא בזיהום שהוא
7 תוצאה מהאשפוז בעקבות התאונה.
- 8 לשון אחר - הוכח קיומו של קשר סיבתי בין הזיהום והנכות האורולוגית כתוצאה
9 מהתאונה.
- 10 ג. למעלה מן הצורך נזכיר כי כאשר הנתבעת הקדימה ושילמה לתובעת חלק
11 מהפיצוי שאינו שנוי במחלוקת היא עשתה כן, כדבריה שלה, על בסיס נכות רפואית
12 משוקללת בשיעור 65%.
- 13 12. **סיכום ביניים** : בהינתן כל האמור, ראיתי להעמיד את נכותה הרפואית של התובעת על 65%.

נזקי התובעת:

- 16 13. תביעת התובעת מתמקדת בשלושה אבות נזק עיקריים:
- 17 א. עזרת זולת (עבר ועתיד);
- 18 ב. הוצאות רפואיות ונסיעות (עבר ועתיד);
- 19 ג. כאב וסבל;
- 20 נדון להלן בכל אחד מאבות הנזק.

עזרת הזולת:

- 22 **טענות התובעת:**
- 23 14. עובר לתאונה היא הייתה עצמאית, צלולה, התגוררה בגפה תוך שהיא מנהלת חיי חברה וביחד
24 עם חברותיה השתתפה בטיולים ובחוגים של המתנ"ס. לטענתה היא אף ביצעה בעצמה את
25 כל עבודות הבית והקניות ולא נזקקה לשום עזרה או טיפול.
- 26 בעקבות התאונה היא הפכה לסייעודית ותלויה לחלוטין בעזרת הזולת. [ראו סעיפים 5-6
27 לתצהיר א'].

28

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

28 דצמבר 2016

ת"א 13731-03-14 חכים נ' טאקר ואח'
בפני כב' השופטת מלכה ספינזי-שניאור

- 1 מאז התאונה וגם היום מי שמטפלת בתובעת היא רחל, אשר אף עברה להתגורר עם התובעת
2 בבית התובעת.
- 3 16. בעקבות הצורך לטפל בתובעת וללוות אותה לבדיקות, נאלצה רחל להעדר תכופות מעבודתה
4 כיועצת מס עד שב - 19.1.14 פוטרה. עובר לפיטוריה היא השתכרה כ- 9,300 ₪ [ברוטו -
5 נומינאלי - ראה נספח "ט" לתצהיר א].
- 6 לאחר פיטוריה קיבלה רחל דמי אבטלה [בסך של 14,806 ₪ (נומינאלי)], כאשר במקביל היא
7 המשיכה לטפל בתובעת וגם לעבוד בביתה. רק במהלך חודש דצמבר 2015, ולאחר שהמל"ל
8 הגדיל את זכאותה של התובעת לקבל עזרה וסיעוד, שבה רחל לעבודה חלקית בשכר חודשי
9 של 3,000 ₪, וזאת כאמור לעומת שכרה עובר לתאונה שעמד על כ- 9,300 ₪.
- 10 17. לטענתה לאור הקבוע בחוק לתיקון דיני הנזיקים האזרחיים (הטבת נזקי גוף) תשכ"ד 1964
11 (להלן: "החוק לתיקון דיני הנזיקים") היא זכאית, כמיטיבה, לקבל את נזקיה, קרי - הפסדי
12 השכר שנגרמו לה כתוצאה מהפיטורין וכתוצאה מחזרה לעבודה חלקית, במסגרת תביעת
13 התובעת ומבלי שיהא עליה להגיש תביעה נפרדת כנגד הנתבעת.
- 14 הפסדיה כטענתה הם כדלקמן:
- 15 א. ממועד הפיטורין ועד לחזרתה לעבודה בדצמבר 2015 לפי הפסד חודשי של 9,300 ₪
16 במכפלת 23 חודשים = 213,900 ₪.
- 17 ב. ממועד חזרתה לעבודה ועד למועד מתן פסק הדין לפי הפסד חודשי של 6,300 ₪
18 ובמכפלת 12 חודשים = 75,600 ₪.
- 19 סה"כ: 289,500 ₪ ובהפחתת דמי אבטלה בסך של 14,806 ₪ = 274,694 ₪.
- 20 לחלופין, טוענת התובעת כי לולא טיפלה בה רחל היא הייתה נזקקת לעזרה בשכר ממועד
21 התאונה בעלות חודשית של 7,000 ₪ ובסה"כ 245,000 ₪ נכון למועד מתן פסק הדין (סה"כ
22 35 חודשים).
- 23 **טענות הנתבעת:**
- 24 18. טענות הנתבעת בקצירת העומר הן:
- 25 א. יש לתן משקל לעובדה שהתובעת בחרה שלא להעיד בעצמה אלא הסתפקה בעדותה
26 של רחל.
- 27 ב. לא הוצגו מסמכים רפואיים המעידים כי דווקא בעקבות התאונה נזקקת התובעת
28 לסיעוד והשגחה מלאים. לשם תמיכה מפנה הנתבעת לדברי המומחה פרופ' מצקין
29 בתשובותיו לשאלות ההבהרה שם הוא קובע כי: "אין לקשור את מצבה לצורך
30 סיעודי והשגחה בת 24 שעות ביממה. מניסיוני אפשר לנהל חיים מלאים במצבה
31 זה".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

28 דצמבר 2016

ת"א 13731-03-14 חכים נ' טאקר ואח'
בפני כב' השופטת מלכה ספינזי-שניאור

- 1 ג. בעוד שבתצהירה סיפרה רחל כי לנוכח הצורך לטפל בתובעת היא נאלצה לעבור
2 ולהתגורר בבית התובעת [סעיף 36 לתצהיר], הרי שמעדותה בביהמ"ש עולה כי מאז
3 ומעולם היא גרה עם התובעת [ראו עדותה בעמ' 9 שו' 11-12 וכן בעמ' 10 שו' 7-19].
- 4 ד. הצורך לטפל בתובעת היה קיים עוד לפני התאונה [ראו עדותה בעמ' 9 שורות 10-11].
- 5 ה. בתצהירה העידה רחל כי מאז התאונה התובעת מתניידת בכיסא גלגלים או בעזרת
6 הליכון ונעזרת בה בדרי"כ כדי לתרגל הליכות. לעומת זאת מהתמונות נ/2 עולה כי
7 התובעת מסוגלת ללכת לבד ללא מלווה ומבלי לעשות שימוש בכיסא גלגלים או
8 בהליכון או בכל אמצעי עזר אחר.
- 9 ו. בעוד שלטענת רחל ממועד פיטוריה, בחודש ינואר 2014, ועד לחודש דצמבר 2015
10 היא לא עבדה, הרי שמנ/1 עולה כי כאשר נשאלה על ידי נציגת ביטוח לאומי -
11 מחלקת סיעוד אם היא עובדת היא השיבה בחיוב.
- 12 כמו כן ועוד באותו עניין, לא הוכח קיומו של קשר סיבתי בין פיטוריה של רחל לבין
13 העזרה שהושיטה לתובעת לאחר התאונה. בכל מקרה - מתצהירה של רחל עולה
14 כי היא עבדה בבית אולם מעבר לאמירה סתמית זו לא מסרה רחל שום פרטים
15 ממתי החלה לעבוד בביתה, האם גם היום היא עובדת בביתה, מה שיעור
16 השתכרותה מעבודה זו. כמו כן ובעניין זה גם לא הוצגו אישורים (כגון דוחות שומה,
17 דוחות רווח והפסד ופנקסי מקדמות)
- 18 19. על אף כל האמור עד כאן - חשוב להדגיש כי הנתבעת אינה טוענת שהתובעת אינה זקוקה כלל
19 לעזרה או שהיא בריאה 'במלא מאת האחוזים' כלשונה [ראו סעיף 34 לסיומי הנתבעת] אלא
20 היא חולקת על שיעור וגובה העזרה לה זכאית התובעת מאז התאונה ועד לסוף תוחלת חייה
21 ועל ההשלכות של הצורך בעזרה כאמור על חיי רחל ועל זכאותה של רחל כמיטיבה.
- 22 20. לאחר ששקלתי את כל הראיות שהוצגו לי ובחנתי את העדויות, אכן אין חולק שבעקבות
23 פגיעותיה בתאונה התובעת נזקקה ותיזקק גם בעתיד לעזרה. השאלה הצריכה הכרעה
24 מה שיעורה של אותה עזרה.
- 25 יאמר כבר כעת כי במסגרת הדיון בשאלת שיעור העזרה לו זכאית התובעת - לא ראיתי לדון
26 בשאלה האם רחל הינה מיטיבה אם לאו, שכן גם לו היתה התשובה לשאלה זו חיובית, עדיין
27 כפי שיובהר להלן לא שוכנעתי כי יש קשר בין פיטוריה לבין היעדרותה מהעבודה עקב
28 התאונה.
- 29 21. לאחר ששמעתי את העדויות ועיינתי בראיות, אני מוכנה להניח כי מאז התאונה נעזרה
30 התובעת בעיקר ברחל אשר התגוררה איתה. על אף זאת, לא שוכנעתי מעדותה של רחל בפניי
31 כי עזרה זו שהושיטה לתובעת הובילה לפיטוריה מהעבודה. אסביר להלן דברי.
- 32 א. ממכתב הפיטורין שצרפה רחל לתצהירה לא ברורה סיבת הפסקת העבודה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

28 דצמבר 2016

ת"א 14-03-13731-13731 חכים נ' טאקר ואח'
בפני כב' השופטת מלכה ספינזי-שניאור

- 1 לא זו אף זו, מהמכתב עולה כי קודם לכתובתו נוהלה בין רחל למעבידתה שיחה. מה
2 היה תוכן השיחה או אילו טענות הועלו על ידי הצדדים - לא ידוע.
3 מעבידתה, מי שחתומה על המכתב, לא העידה באשר לנסיבות שהובילו לפיטוריה.
4 כל מה שיש לנו בעניין זה, זו עדותה היחידה של רחל.
5 אינני מקבלת את טענת התובעת ולפיה הנתבעת היא זו שחייבת הייתה לזמן את
6 מעבידתה של רחל כדי לסתור את עדותה של רחל, ומשעה שהנתבעת וויתרה על
7 זימונה של המעבידה יש באמור כדי לפעול לרעת הנתבעת ולטובתה של התובעת.
8 לטעמי אין בויתור זה של הנתבעת על עדותה של המעבידה כדי להעביר את הנטל
9 המוטל, מלכתחילה, על כתפי התובעת בבחינת "המוציא מחברו עליו הראיה" אל
10 הנתבעת. לשון אחר – משהנתבעת לא זימנה את מעבידתה של רחל היה על רחל
11 לזמנה וזאת כתמיכה לעדותה היחידה.
12 משבסופו של יום מעבידתה של רחל לא העידה, הרי שעדותה של רחל בסוגיית
13 הפיטורין והקשר לתאונה הינה בבחינת 'עדות בעל דין יחידה' ומשכך חל עליה
14 סעיף 54 לפקודת הראיות [נוסח חדש] התשל"א 1971 (להלן: "הפקודה").
15 רוצה לומר - באין סיוע לעדות שכזו באמצעות ראיה חיצונית וממקור נפרד, הרי
16 שדין התביעה להידחות [ראו ספרו של י. קדמי, על הראיות, הוצאת דיונון (חלק 1)
17 עמ' 142-131], זולת אם יסבור בהמ"ש כי העדות אמינה בעיניו ברמה המצדיקה
18 קבלתה אף בהיותה עדות יחידה [ראו את שנקבע בעניין זה בע"א 62/79 יעקב פור
19 בנימין נ' אליהו חברה לביטוח, פד"י לה' חלק 2 עמ' 547 בעמ' 550].
20 לאחר שעיינתי בעדותה של רחל ובתצהירים לא מצאתי שאני יכולה לקבוע בוודאות
21 הנדרשת במשפט אזרחי כי עדותה בכל הקשור לפיטוריה בעקבות וכתוצאה
22 מהתאונה אמינה בעיני, לפחות לא ברמה המספיקה לקבל טענה זו על בסיס עדותה
23 בלבד וללא כל תמיכה או חיזוק ממקור חיצוני ונפרד.
24 ב. מעדותה של רחל עולה [ראו סעיף 27 לתצהיר א' וכן עמ' 9 בפרוטוקול שורות 6-1]
25 כי חוץ ממנה טיפלה בתובעת גם נכדתה וזאת לאחר שנתקבל אישור מהמל"ל.
26 מדובר בטיפול בשכר. על אף זאת לא צורפו אישורים על תשלום והנכדה שלטענת
27 רחל טיפלה בתובעת מטעם המל"ל לא הובאה לעדות – שוב מדובר בעדות יחידה
28 של עדה "מעוניינת" על כל המשתמע מכך.
29 משניתנה אפא לתובעת עזרה גם על ידי בני משפחה אחרים כגון נכדתה (בנוסף
30 לעזרתה של רחל) לא ברור מדוע היה על רחל להעדר מעבודתה באופן שיוביל ויצדיק
31 את פיטוריה?

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

28 דצמבר 2016

ת"א 14-03-13731-14 חכים נ' טאקר ואח'
בפני כב' השופטת מלכה ספינזי-שניאור

- ג. גם בדברי המומחה, פרופ' מצקין בתשובה לשאלה 6 במסגרת שאלות ההבהרה שנשלחו לו על ידי ב"כ התובעת לפיהם: "מההיבט האורולוגי אין לקשור את מצבה לצורך סיעודי והשגחה 24 שעות היממה מניסיוני אפשר לנהל חיים מלאים במצבה זה", אין כדי לתמוך בטענת התובעת בדבר הצורך האינטנסיבי בעזרה במשך כל שעות היממה על כל המשתמע מכך. נהפוך הוא.
- ונוכח בעניין אחרון זה כי פרופ' מצקין לא נחקר אודות חוות דעתו או תשובותיו לשאלות ההבהרה.
- ד. לנוכח כל האמור לעיל, הרי שלא ניתן למצוא במכתב הפיטורים את הסיוע הדרוש להוכחת טענת התובעת בדבר קיומו של קשר סיבתי בין התאונה ופיטוריה של רחל.
- ה. זאת ועוד, גם אם נניח כי העזרה שניתנה לתובעת על ידי רחל באה בגדר עזרה חריגה של בני משפחה בגינה היא זכאית לפיצוי, עדיין, לא הוכח הצורך בעזרה שכזו לאורך כל שעות היממה בכלל, ובאופן שהצריך מרחל להעדר מעבודתה בתדירות כזו שהביאה בסופו של דבר לפיטוריה בפרט.
- ועוד, מחקירתה של רחל עולה [עמ' 10 שורה 9] כי ממילא עוד לפני התאונה, כמו גם לאחריה, היא התגוררה בבית התובעת. לפיכך ומטבע הדברים ניתן ממילא להניח כי היא עזרה לתובעת ללא כל קשר לתאונה וכי העזרה שהעניקה לה לאחר התאונה היתה זה מעבר לעזרה שכבר ממילא העניקה לה ללא כל קשר לתאונה.
- ו. נקודה אחרונה, רחל גם הצהירה [בסעיף 37 לתצהירה] כי לאחר פיטוריה המשיכה לעבוד כיועצת מס מביתה. יחד עם זאת היא לא הסבירה - לא בתצהיר עדות ראשית ולא בעדותה מה מנע ממנה להמשיך ולעשות כן ואם היא ממשיכה לעשות כן מה היקף עבודתה ומה שיעור הכנסותיה. רחל גם לא צרפה ולא הציגה דוחות שומה או פנקסי מקדמות.
- ובכל מקרה אם עבדה מביתה נשאלת השאלה האם כלל נגרם לה הפסד?
22. בהינתן כל האמור:
- א. לא שוכנעתי כי קיים קשר בין התאונה ותוצאותיה לפיטוריה של רחל.
- ב. הוכח כי אכן רחל עזרה ועוזרת לתובעת מאז התאונה.
- ג. יחד עם זאת לא שוכנעתי כי בנסיבות מדובר בעזרה החורגת בהרבה מעזרת בני משפחה רגילה. ודוק, הרי כאמור רחל גרה עם התובעת עוד עובר לתאונה ועזרה לה וטיפלה בה עוד לפני התאונה וללא כל קשר אליה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

28 דצמבר 2016

ת"א 13731-03-14 חכים נ' טאקר ואח'
בפני כב' השופטת מלכה ספינזי-שניאור

- 1 ד. לפיכך גם אם נכון שהתובעת אכן זכאית לפיצוי בגין העזרה שהעניקה לה רחל, עדיין
2 לא הוכח כי היא זכאית לפיצוי בשווי שכרה החודשי של רחל עובר לפיטוריה או
3 בשווי עזרה צמודה של עובד זר.
- 4 23. לאור האמור עד כאן ומכלול הנתונים שהוצגו בפניי, ראיתי להעריך את העזרה אותה קיבלה
5 מקבלת ותקבל התובעת מרחל ומשאר בני משפחתה ממועד התאונה ועד לסוף תוחלת חייה
6 בסך של 3,000 ₪ לחודש עפ"י הפירוט כדלקמן:
7 **ממועד התאונה - 20.10.13 - ועד ליום 10.1.14:**
- 8 בתקופה זו הייתה התובעת מאושפזת בבית החולים בהשגחה רפואית מלאה. לא הוצגו קבלות
9 על עזרה בשכר בתקופה זו. אני מקבלת את עדותה של רחל בעניין זה ולפיה גם בתקופת
10 האשפוז נזקקה התובעת לעזרתה אך עדיין מטבע הדברים העזרה הייתה פחותה. לאור
11 האמור אני מעריכה את העזרה בתקופת האשפוז בסך גלובאלי של 10,000 ₪.
- 12 **מ - 10.1.14 (מועד השחרור מבי"ח) ועד למועד מתן פסק הדין:** (35 חודשים במעוגל):
13 $3,000 \text{ ₪} \times 35 \text{ חודשים} = \underline{105,000 \text{ ₪}}$.
- 14 **מ - 1.1.17 ועד לסוף תוחלת חייה של התובעת:**
- 15 התובעת ילידת 1928. לנוכח תשובת המומחה פרופ' מצקין, בכל הקשור לתוחלת חייה הצפויה
16 של התובעת אשר לא נסתרה, אני קובעת כי לא הוכח שהתאונה או הנכות שנתרה בתובעת
17 בעקבותיה יש בה כדי לקצר את תוחלת חיי התובעת.
- 18 לפיכך ובהתבסס על טבלאות תוחלת החיים של הלמ"ס צפויות לתובעת עוד 5 שנות חיים:
19 $3,000 \text{ ₪} \times 55.6523 = \underline{166,956 \text{ ₪}}$ ובמעוגל (כלפי מעלה) 167,000 ₪.
- 20
21 24. סה"כ זכאית התובעת לפיצוי בגין אב נזק זה (עבר ועתיד עד לסוף תוחלת חיים) בסך של
22 282,000 ₪.
- 23 **הוצאות רפואיות:**
- 24 25. התובעת טוענת כי בעקבות התאונה נגרמו לה הוצאות רפואיות, בין השאר, בגין רכישת מזרן
25 למניעת פצעי לחץ, רכישת נעלי התעמלות וכן רכישת טיטולים ותרופות. עוד טוענת התובעת
26 כי נגרמו לה הוצאות בגין נסיעות.
27
- 28 26. התובעת צירפה קבלות שונות לשם תמיכה בטענותיה אלה וכן העמידה את סך ההוצאות
29 החודשי העתידי עד לסוף תוחלת חייה על 1,000 ₪ לחודש.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

28 דצמבר 2016

ת"א 13731-03-14 חכים נ' טאקר ואח'
בפני כב' השופטת מלכה ספינזי-שניאור

- 1 27. הנתבעת מתנגדת לסכומים המבוקשים וטענותיה בקליפת אגוז הן :
- 2 א. לא הוצגו המלצות רופא לרכישת מזרן נגד פצעי לחץ או לרכישת נעלי ספורט ;
- 3 ב. לא הוכח מהיכן להיכן בוצעו הנסיעות ? מי הייתה הנוסעת התובעת או רחל? ואם
- 4 רחל - מדוע לא הקטינה נזקיה ונסעה באוטובוס?
- 5 ג. לא הוצגה פניה לקבלת טיטולים ומוצרי ספיגה במסגרת המגיע לתובעת עפ"י סל
- 6 הבריאות.
- 7 ד. גם אם אכן נגרמו לתובעת הוצאות בגין נסיעות וטיפולים, והנתבעת אינה מכחישה
- 8 זאת, עדיין יש לזכור כי לא הוצגו אישורים מתאימים על הצורך בטיפולים או על
- 9 ביצועם בפועל. בכל מקרה טענה הנתבע כי לנוכח חלוף הזמן והתייצבות מצבה של
- 10 התובעת פחתו ההוצאות.
- 11 28. לאחר שעיינתי בקבלות שצורפו לתצהירה של רחל אני סבורה כי הגם שאין חולק כי נגרמו
- 12 לתובעת הוצאות, עדיין היא לא הרימה את הנטל ולא הוכיחה כי נגרמו לה הוצאות בסכומים
- 13 כנטען על ידה. אסביר דברי :
- 14 א. **באשר לרכישת המזרן** - צודק ב"כ הנתבעת כי לא הוצגה שום אסמכתא רפואית
- 15 בדבר הצורך במזרן כנגד פצעי לחץ. לא זו אף זו, גם מעיון בקבלה לא ניתן ללמוד
- 16 האם מדובר במזרן כנגד פצעי לחץ או במזרן רגיל.
- 17 בכל מקרה ולנוכח חובת הקטנת הנזק - לא הוכח הצורך בקניית מזרן דווקא תחת
- 18 השאלתו מאחד הגופים העוסקים בהשאלת ציוד רפואי.
- 19 לאור האמור אני קובעת כי התובעת לא הוכיחה כי אכן נזקקה למזרן למניעת פצעי
- 20 לחץ בכלל, וכי המזרן אותו רכשה אכן היה מזרן שכזה בפרט.
- 21 משכך, הדרישה לפיצוי בגין עלות מזרן נגד פצעי לחץ נדחית.
- 22 ב. **באשר לרכישת נעלי ספורט** - הגם שלא הוצג אישור רפואי, עדיין בנסיבות אני מוכנה
- 23 להניח כי התובעת נזקקה לנעלי הליכה אורתופדיות. אני מחייבת את הנתבעת בסך
- 24 של 419 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית מיום הרכישה (28.10.13) למועד מתן פסק
- 25 הדין 429 ₪.
- 26 ג. **באשר לקבלות בגין נסיעות במוניות** - התובעת צירפה אסופת קבלות. לאחר
- 27 שעברתי עליהן : חלקן אינן קריאות, חלקן ניתנו על ידי אותו נהג באותו היום ובשעות
- 28 סמוכות וחלקן הן מאותם המועדים לגביהם צורפו אישורי חניה בחניון.
- 29 על אף האמור, ומשעה שאין מחלוקת כי התובעת נזקקה לטיפולים שונים, ובהתחשב
- 30 בנכותה האורתופדית שבעטיה אני סבורה כי היא תזקק גם בעתיד להוצאות נסיעה
- 31 מוגברות, ראיתי להעמיד את הפיצוי בגין אב נזק זה - לעבר ולעתיד על 22,000 ₪.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

28 דצמבר 2016

ת"א 14-03-13731 חכים נ' טאקר ואח'
בפני כב' השופטת מלכה ספינזי-שניאור

1 באשר לרכישת מני תרגימא במהלך שהותה של התובעת בבית"ח - משעה שאין
2 חולק כי רחל סעדה את התובעת בתקופת האשפוז, ראיתי להעמיד את הפיצוי על
3 1,000 ₪.

4 ה. באשר לרכישת ציוד הגייני נכלה (טיטולים; גזות; כפפות): בהתחשב בטענת
5 הנתבעת ובהעדר הוכחה כי התובעת פנתה לקבל את המגיע לה במסגרת סל הבריאות
6 אך נדחתה - ראיתי להעמיד את הפיצוי על 2,500 ₪.

7 סה"כ עומד הפיצוי בגין אז נזק זה (עבר ועתיד על 25,929 ₪ ובמעוגל (כלפי מטה) 25,900 ₪.

8 כאב וסבל:

9 29. כאמור בפרוטוקול הישיבה מיום 13.3.16 שולם לתובעת, ביום 14.1.15, על חשבון אב הנזק
10 'כאב וסבל' סך של 87,743 ₪, ובשערוך למועד מתן פסק הדין (ריבית + הצמדה) 88,443 ₪.
11 הסך האמור שולם ללא שכ"ט עו"ד ומע"מ, ומשכך זכאית התובעת כי ישולם לה שכ"ט עו"ד
12 בשיעור 11% מע"מ ובסה"כ 11,383 ₪.

13 סיכום ביניים:

14 30. סך הפיצוי לו זכאית התובע הינו כדלקמן:

15	עזרת זולת בעבר עד למועד פסק הדין	115,000 ₪
16	עזרת זולת לעתיד ועד לסוף תוחלת חיים	167,000 ₪
17	הוצאות רפואיות ונסיעות	<u>25,900 ₪</u>
18	סה"כ	<u>307,900 ₪</u>

19
20 ניכויים:

21 31. לנוכח דברי לעיל בכל הקשור לשיעור העזרה לה זכאית התובעת בעקבות התאונה, לא ראיתי
22 לקבל את טענת התובעת כי הפיצוי בגין אב נזק זה צריך שיהא בנוסף לגמלת הסיעוד אותה
23 היא קיבלה מקבלת ותקבל מהמל"ל.

24 לשון אחר - מסך כל הפיצוי המגיע לתובעת יש לנכות את גמלת הסיעוד בסך של 184,103 ₪
25 (בהתאם לחוות דעת אקטוארית מיום 16.3.16 שהוגשה על ידי הנתבעת ואשר התובעת אינה
26 חולקת עליה – ראו עמ' 13 לפרוטוקול) ובצירוף הפרשי הצמדה וריבית ממועד מתן חוות
27 הדעת ועד למועד מתן פסק הדין בסך של 187,736 ₪.

28 32. לאור האמור – סך כל הפיצוי לו זכאית התובעת, לאחר הניכויים, עומד על 120,164 ₪.

29

30

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

28 דצמבר 2016

ת"א 14-03-13731-14 חכים נ' טאקר ואח'
בפני כב' השופטת מלכה ספינזי-שניאור

- 1 **סוף דבר:**
- 2 33. א. אני מקבלת את התביעה.
- 3 ב. לנוכח כל האמור לעיל עומד הפיצוי לו זכאית התובעת על 120,164 ₪
- 4 ג. על הסכום הנ"ל יתווסף שכ"ט עו"ד בשיעור 15.21%: 18,277 ₪.
- 5 ד. סה"כ זכאית התובעת לפיצוי בסך של 138,440 ₪ כאשר על הסכום הנ"ל יתווסף
- 6 שכ"ט בגין כאב וסבל בסך של 11,383 ₪ וזאת בהתאם לאמור בסעיף 29 לעיל.
- 7 ה. סה"כ הפיצוי אותו ישלמו הנתבעים, באמצעות הנתבעת 2, הינו בסך 149,824 ₪
- 8 34. כמו כן יישאו הנתבעים, באמצעות הנתבעת 2, בהוצאות משפט עפ"י קבלות לרבות
- 9 אגרת ביהמ"ש, כאשר סכומים אלה יישאו הפרשי הצמדה וריבית מיום הוצאתם ועד
- 10 לתשלום המלא בפועל.
- 11 35. הסכומים האמורים בסעיף 33 (ה) לעיל ישולמו בתוך 30 יום מהיום שאם לא כן יישאו
- 12 הפרשי הצמדה וריבית חוקית מהיום ועד לתשלום המלא בפועל.
- 13 36. המזכירות תעביר העתק פסק הדין לצדדים, כמקובל.
- 14 זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי כחוק.
- 15
- 16
- 17 ניתן היום, כ"ח כסלו תשע"ז, 28 דצמבר 2016, בהעדר הצדדים.

מלכה ספינזי-שניאור, שופטת

19
20